

ikke eventuelt ogsaa kunde findes en Bestemmelse, ifølge hvilken den transiterende Ladning kunde fritages, saaledes at den Skibsafgift, der var erlagt for indgaende Ladninger, kunde bortfalde, naar disse Ladninger igjen udsjøres. Jeg tror, det vilde være af særlig Betydning for Transit-handelens Interesser; men det er kun en Hensigt til den høitærede Minister.

**Finansministeren** (Strup): Den høitærede Formand gjorde, da han satte dette Af-snit under Forhandling, opmærksom paa, at der allerede er talt saa meget derom, at det var et saa gammelt og bekendt Spørgsmaal, der her forelaa, at han antog, at Forhandlingen derom kunde blive kort. Jeg slutter mig ganske til den ærede Formands Formening i saa Henseende. Det forekommer mig, at der er talt og skrevet saa meget om dette Spørgsmaal igennem saa lang en Række af Aar, lige indtil Sagen nu kommer under Afstemning her i Thinget, at jeg meget tvivler om, at der kan fremkomme noget Nytt fra nogen af Siderne, enten for eller imod. Jeg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger, nærmest foranledigede ved, hvad den ærede Ordfører fremsførte om Skibsafgiftens Betydning overfor en betydelig udvidet Transithandel herfra Nabsen. Jeg tror ikke, at Forventningen om en saadan Udvikling vil gaa i Opfyldelse, jeg tror, at man mere og mere kommer til at søge direkte Forbindelse mellem Producenterne og Konsumenterne, saa at den Tid er forbi, hvor Transithandel spillede en væsentlig Rolle. Men selv om denne Antagelse ikke skulde være rigtig, vil jeg dog henstille, om i Virkeligheden Skibsafgiften kunde antages at være nogen væsentlig Hindring for, at en saadan Udvikling fandt Sted her. Forholdet er jo nemlig det, at naar Varen gaar ud med det samme Skib, hvormed den er kommen ind, uden Omladning, betales ingen Skibsafgift. Altsaa, forsaavidt man har tænkt sig en saadan Virksomhed her paa Nabsen, Optjeb af østersøisk Korn til videre Forsendelse andesteds hen, saa træder Skibsafgiften i Virkeligheden ikke hindrende veien derfor, naar, vel at mærke, Udsjørelsen finder Sted med samme Skib, hvormed Varen er bragt hertil. Finder en Omladning Sted, da betales Skibsafgiften kun ved Indsjørelsen og ikke igjen ved Udsjørelsen. Vil man saa undersøge, om denne Skibsafgift kan antages at faae nogen mærkelig Indflydelse paa Transithandelens Udvikling her, maa man dog se hen til, hvilke Varer man har for Die. Er det alle værdifuldere og mindre voluminøse Varer? Der er jo Skibsafgiften saa ringe, som den allerede nu er og endmere vil blive, naar den bliver halveret, at den vil være uden al Betydning eller ialtsald uden en Betydning, der lader sig iagttage; den er forsvindende. Det er kun overfor de søvære, mere voluminøse Varer, at den i Virkeligheden kunde betyde noget. Der maatte man altsaa

for vort Bedkommende nærmest tænke paa Kornet, altsaa nærmest stille det Spørgsmaal, hvorvidt en Skibsafgift, der udgjør for Tiden omtrent 4 Øre pr. Tønde Korn, virker hindrende for, at der drives Transithandel her med Korn, at der opkjøbes fra Østersøen, oplægges her og føres ud igjen. Det forekommer mig lidet sandsynligt, at Virkningen deraf vil være kjendelig, naar man ser hen til, hvor langt betydeligere de andre Udgifter ville være ved Oplægning af Korn her, til Udsjøring, Lagring, Indladning igjen og Bortførsel. Disse Udgifter, der ere forbundne med denne Disposition over Kornvarer, ere saa betydelige, at det forekommer mig, at sammenlignet med denne betyde de 4 Øre eller den halverede Afgift 2 Øre pr. Td. Korn overmaade Lidt. Naar jeg tidligere har betegnet Skibsafgiften som en Afgift, der ikke ret vel i den Form, hvori vi kjende den, lader sig principielt forsvare, og jeg har udtalt som min Mening, at Spørgsmaalet om Skibsafgiften nødvendigvis maatte komme frem ved en Revision af vore Løbsafgifter, og hvad dermed staa i Forbindelse, og tillige har udtalt, at den saa vilde være af de Afgifter, som man maatte vente vilde forsvinde, hidrører det fra, at jeg maa slutte mig nærmest til den Betragtning, at Skibsafgiften i Virkeligheden hviler paa Varerne. Jeg ser ikke rettere, end at det, der fordyrer en Fragt, maa i Almindelighed komme til at fordyre de indførte Varers Pris, forsaavidt, vel at mærke, den samme Vare ikke ad anden Vej kan komme til os uden at betale Skibsafgift; men det er jo ikke Tilfældet med de fleste af de Varer, her er Spørgsmaal om. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at Skibsafgiften som fordyrende Fragten maa komme til i Almindelighed at fordyre Varerne, virke til en Forbudselse af Varerne; men netop af den Grund forekommer det mig, at den vanskelige lader sig principielt forsvare, fordi den saa hviler paa Varerne uden noget Hensyn til deres Værdi, til deres Vægt. At der af en Ladning af 100 Tøns Mørsten betales samme Afgift som af 100 Tøns Kaffeboerner, kan jeg ikke se, at der er nogen god Mening i; men det maa jo erindres, at overfor den langt overveiede Del af indførte Varesorter betyder denne Forhøielse i Prisen ingen Verdens Ting; det er kun ligeoverfor ganske enkelte meget vægtsfulde og lidet værdifulde Varer, at den har nogen Betydning. Den Formening fra min Side, at Spørgsmaalet om en Forandring i Skibsafgiften maatte ligge naturlig for ved Siden af en Revision af Løbsloven, er jo fuldt tiltraadt af det ærede Thing i en tidligere vedtagen Dagsorden, saa at det behøver jeg ikke at opholde mig videre ved. Min Formening om, at en saadan nærmere Undersøgelse af Skibsafgiften sandsynligvis vilde føre til, at der ialtsald skete Forandring i Skibsafgiften, har været begrundet paa den efter min Erfaring stærke Opinion, der har været mod Skibsafgiften. For mig staa,